

Арсеније III Чарнојевић

МОЛИТВА ЗАСПАЛОМ ГОСПОДУ

Дан и ноћ бежећи са својим осиротелим народом од места до места, као лађа на пучини великога океана брзамо, чекајући када ће заћи сунце и преклонити се дан и проћи тамна ноћ и зимска бела штол над нама лежи.

Јер нема онога што нас саветује и од туге што нас ослобађа.

Мука наша удвостручи се и рекох са сузама:
„Докле ћеш нас, Боже, заборављати до краја,
докле ће се наоружавати на име твоје?

Устани, Господе, зашто спиш, зашто лице своје – Боже наш, окрећеш од нас?

И опет васкрсни, Господе, помози нам имена Твојега ради!”

Тако свуда ридање ридању придодајемо
И ниоткуд помоћи не можемо добити...

Арсеније III Чарнојевић

Месеца октомбрија, 29. дан, 1705. лета

Извор: *Пут до есеја*, приредила Б. Милић, Друштво за српски језик и књижевност Србије, Београд, 2010.